

zoeken naar illegale groepen die, anders dan de OD, geschikt werden geacht om explosieven en wapens in ontvangst te nemen; men had hun gewezen op de Raad van Verzet en de bedoeling was dat zij zich via de RVV nader zouden oriënteren. Zij konden, schijnt het, de RVV niet vinden. Beiden hadden in bezet gebied deelgenomen aan het illegale werk en Mulholland had daarbij nauw samengewerkt met 'Witte Piet' oftewel Piet de Beer, een vooraanstaand KP'er maar in juli '44 nog niet lid van de Top van de LKP. Mulholland gaf bericht door naar Rotterdam en kon zich bij de Beer melden. Deze nam onmiddellijk contact op met Scheepstra die er uiteraard van Bijnen ('Frank') bijhaalde. 'Bij die bespreking zei ik', aldus Scheepstra aan de Enquêtecommissie,

'dat ik op dat ogenblik niet alle wapens het land in durfde brengen en direct met sabotage aanvagen. Frank wilde dat wel en Piet zat tussen ons in met zijn mening. Ik wilde daarom niet direct beginnen omdat ik de mensen zeer goed kende en ik wist dat er een aantal was dat zodanig zou beginnen te saboteren dat wij hier binnen zeer korte tijd, terwijl de Geallieerden nog in Normandië zaten opgesloten, een bloedbad zouden hebben . . . Ik heb gezocht naar richtlijnen. Ik heb ook gezocht naar een figuur die ons kon vertellen in hoeverre wij verantwoord waren om aan de sabotage te beginnen vóórdat de Geallieerde legers onze grenzen naderden. Ik heb toen aan mr. Donner . . . advies gevraagd. Die heeft gezegd: 'Ik kan het niet direct zeggen, ik wil daarover eens een dagje denken.' Uiteindelijk heeft 'Witte Piet' . . . bij mr. Donner . . . een briefje vandaan gehaald waarin deze ons adviseerde, via de OD-lijn contact op te nemen met Londen om de mening van de regering te vernemen. Dit was eind juli 1944.'

Dat advies werd door Scheepstra niet opgevolgd. Los nog van het feit dat de Beer en van Bijnen (en wellicht ook andere leden van de Top van de LKP) vonden dat hij te veel scrupules had, bleek al uit het radionieuws van de eerste drie weken van augustus dat de voorwaarde die Scheepstra had gesteld, bezig was werkelijkheid te worden: het Duitse front in Normandië stortte ineen, Parijs werd bevrijd, de Geallieerden passeerden de Seine en leken onweerstaanbaar op te rukken, anders gezegd: zij naderden Nederland. Scheepstra hakte de knoop door: op 25 augustus benoemde de Top van de LKP met zijn volledige instemming van Bijnen tot Landelijk Sabotage-Commandant (deze mocht als zodanig over alle Knokploegen beschikken) en via marconist van Duyn werd geregeld dat in de nacht van 27 op 28 augustus de eerste dropping plaatsvond ten behoeve van de Knokploegen, zulks bij Voorthuizen op de Veluwe.

¹ Getuige L. Scheepstra, *Enq.*, dl. VII c, p. 210.